

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrstice po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dr. pl. Gautsch v Taaffejevem kabinetu.

— o. — Dr. pl. Gautsch, ki ga je sreča tako mladega dvignila kvišku na stol naučne naše eksce-lence, stopil je v pluskanje naše notranje politike, ne da bi se vedelo o njem, s kakšnimi očmi on motri sedanje gibanje in kako voditi važne posle prevzetega portfelja ga bodo nagibali njegovi poli-tični nazori. Da bi bil novi naučni minister pred ustopom v palačo na minoritskem trgu brez poli-tične barve, tega kratko malo misliti ni, grof Taaffe pa je po svoji navadi s tem imenovanjem hotel udariti le našo strankarsko-politično poželjivost, predstaviti nam moža, katerega vnanjost ne kaže, da bi imel v sebi kaj vroče politične krvi. Razlogi pa so, da se povprašuje po politični prošlosti no-vega ministra, da se mu preiskuje srce in obisti; malo je simptomov, temveč nejasnega ugibanja. Pač so tudi nekateri, ki trdijo, da takega političnega po-zvedovanja pri tem imenovanju sploh treba ni. Vod-stvo nauka in bogočastja, pravijo, ničesar nema opraviti s politikom; za tako vodstvo treba je le roke strokovnjaka in le hvalevreden je čin grofa Taaffeja, da si je za to mesto poiskal izrednega šol-nika, nepolitikujočega strokovnjaka dra. pl. Gautscha. Ob malem je jasno, da so take trditve in argu-mentacije povsem neumestne v avstrijskih razme-rah. Pri nas je s šolstvom tesno zvezano jezikovno vprašanje, vprašanje torej narodno, ki dela naj-jasnejše izraženo podstavo naših političnih strank. V avstrijskem šolstvu je posoda, v kateri se po-dajata nauk in odgoja, baš tako, če ne kot sred-stvo veliko bolj važna kakor stvar sama, nauk in odgoja. Zmago dobiva načelo, da jezik učencev, je-zik narodov je jedino pravi pripomoček, s katerim se doseza in povzdiguje prosveta. Narodna odgoja, — to je sedaj zastava pod katero imamo avstrijski Slovani vročo borbo z nemškimi nasprotniki, dobro vedočimi, da narodna odgoja nas usposobi za samo-svoj, svoboden razvoj, za narodno nezavisnost. Tako je šolsko polje ob jednem pri nas tudi eminentno poli-tično in zatorej ni neumestno, povpraševati se: ali je politično prepričanje novega naučnega mi-nistra tako, da bode narodom dajal, kar je naro-dovega, mami ga bodo predsodki in neosnovani ra-zori politični odvrčali od pravega in premege pota?

Kakor smo že dejali, preteklost dr. pl. Gautscha nam ničesar ne kaže o njegovem dosedanjem pre-pričanju in zategadelj bujno poganjajo časnikarske kombinacije. Z jedne strani se trdi, da novi mini-ster nauka je centralist, protiven separatističnemu narodnemu težnju, učenec iz šole liberalne, ljub-ljenec Schmerlinga, parijsarha centralistov ter Stre-mayra, ponemčujočega svojega prednika. Drugi ča-sopisi pa trdijo, da je dr. pl. Gautsch že od nekdanj Taaffejeve politike pristaš, pa saj tudi ni misliti, da bi hotel hoditi s kabinetom minister, repre-zentirajoč svoj poseben političen program.

Obe ti trditvi, po katerih bi tedaj dr. pl. Gautsch imel „jedno telo, a dve duši“, zastopani sta jednako močno. Odkrito rečeno, mi imamo lahko hladno krv, naj je resnična ta ali ona trditev. Novi minister Taaffejevega kabineta ne bo napravil bolj-šegr, naj je vanj stopil kot centralist ali pa kot avtonomist. Razmere so v istini take, da dr. pl. Gautsch more še nadalje „centralist“ biti v Taaffe-jevem „avtonomističnem“ kabinetu, da je lahko „avtonomist“, poleg tega pa tudi član Taaffejeve „centralistične“ vlade. Kako to more biti, kako to umeti? — vprašajo optimisti, ki živé v srečnih sanjah, da je delovanje Taaffejevega ministerstva

avtonomistično, enakopravno, narodom prikladno. Na tako vprašanje odgovor dobijo, ako šestletno delo sedanjega kabineta ocenjujo na podstavi čin-jnic, ne pa na podstavi tega, kar jim poročajo pla-čani vladni lepopisci. Fakta pa prav pravijo, da grof Taaffe še davno nema avtonomističnega, vse narode jednako pospešujočega programa, da ga še manj zvršuje po svoji inicijativi. Marveč se tudi sedaj le toliko stori in zgodi za stvar dežela in narodov, kolikor se od vlade koncesij pribori, kon-cesij od časa do časa. Ministra predsednika namen je bil, državni zbor tako popolniti, da v njem ne bi manjkalo nobenega naroda, nobenega kraja za-stopanega. Ko je bil to dosegel, gledati mora od-slej, da si ima v bodoče naklonjene avtonomiste in narodovce, kateri s konservativci delajo večino. Podpora večine moral je grof Taaffe plačevati s koncesijami: s českim vseučiliščem, z jezikovno nar-edbo za Česko, s sodbeniško novelo za Dalmacijo in Istro, s šolsko novelo, s širšo samoupravo Ga-licije glede na šolsko zakonodavstvo, ker drugače bi odrekli svojo podporo Čehi, nemški konserva-tivci, Hrvatje, Poljaki in to so odločno zagrozili in bi tudi letos bili storili naši slovenski poslanci, da se jim ni koncedovala — „kavalirska beseda“. Tam pa, kjer okolnosti grofa Taaffeja v koncesije za stvar avtonomistično in narodno prisilile neso, tam je delo sedanje vlade protiautonomistično, proti-narodno. Denimo resnični položaj Slovencev, vze-mimo tožbe Čehov, Poljakov in dalmatinskih Hrva-tov, pa nam je kmalu jasno, da grof Taaffe nema necentralističnega ali enakopravnega programa — le položaj državnega zastopstva je tak, da mora časih vlada nekoliko popustiti v korist svobodnišega življenja kronovin, v prid narodnega razvoja. Ker tako tedaj Taaffejev kabinet nema jednotne osnovne ideje, v njem lahko sedi „centralist“ poleg „avto-nomista“, „germanizator“ poleg „narodoljuba“, zato v resnici ne moremo reči, da je dr. pl. Gautsch težnju Slovanov prijazen, ker je poklican v Taaffe-jevo ministerstvo, niti bode Taaffejevo ministerstvo nam bolj prijazno, ker utegne novoimenovani mi-nister nauka uvidevati narodne potrebe. A osobito ta okolnost bode vodnica postopanju slovenskih pos-lancev: Ne veliko zaupati besedi Taaffejevega programa, nego ukoristiti si dane položaje in ustvarjati take položaje, v katerih je vlada prisil-jena, odstopiti, koncedovati nam kaj! Vse je le koncesija, princíp nič!

Vojna.

Iz dosedajnih poročil z bojišča se da sklepati, da so Bolgari hrabrejši kakor Srbi. Posebno se je to pokazalo v nekem boji pri Trnu. Jeden sam bol-garski batalijon se je vspešno branil proti dvema srbskima polkoma in ima napravil mnogo škodo. Srbi so samo zategadelj zmagovali, ker so bili pov-sod v velikej večini.

Slivnico je napalo nič manj, nego 30.000 Srbov, drugi oddelek Srbov je pa poskusil Bolgare obiti, a ga je jeden bolgarski batalijon porinil nazaj. Pri Slivnici bil je knez sam osobno v boji in je navdu-ševal vojake. Sedaj pa nekda Bolgarom še vedno prihajajo podkrepljenja in strelivo. V Vzhodnji Ru-meliji vlada najlepši red. Uradniki in učitelji so tam vsi ustopili v vojake, da odidejo na bojišče.

Ako se Bolgarom posreči Srbe tako dolgo za-držati, da pridejo vsa podkrepljenja k Sofiji, bodo Srbi imeli trdo delo. Pa tudi pri Vidinu njih na-loga ne bode posebno lahke. Res so se srbske čete premaknile proti Vidinu in so v hudih bojih neki

pobile mnogo Bolgarov. Iz Belega grada se tudi poroča, da so Srbi ujeli nič manj nego 1000 Bol-garov, katero število je pač pretirano. Srbi trdijo, da so sami manj zgubili, a pal je nadporočnik Mi-lanović, kateri se je odlikoval s svojo hrabrostjo. Ta zmaga pa še ni Srbom zagotovila Vidina. Ta trd-njava je jako močna, še Rusi so v poslednji vojni imeli dovolj truda, da so jo vzeli. Ako jo bodo Bol-gari znali le nekoliko spretno braniti, bodo Srbi imeli velike težave, predno zasedejo to mesto.

Srbsko oficijalno poročilo o bojih poslednje dni glasi se tako-le: „Ko so bolgarske čete 13. t. m. pri Daškaniji in Vlasini napali Srbe, so poslednji objavili vojno in se je dalo v noči od 13. do 14. t. m. povelje četam, da se imajo dalje pomakniti. Kralj je prevzel glavno poveljništvo vojske še to noč in odpotoval v Piroto. 14. dne novembra popo-ludne prestopili so Srbi mejo pri Pirotu, zjutraj pri Daškani-ji in Kladeci. Pri Pirotu so se bolgar-ske čete umaknile po kratkem boji pred srbskimi četami. Ob 5. popoldne še istega dne zaseli so Srbi Caribrod. 15. t. m. bil je hud boj pri Trnu, ki je trajal štiri ure in končal s popolnim pora-zom bolgarskih čet, katere so se dobro držale. Srbi so imeli 30 mrtvih in 60 ranjenih; bolgarske zgube so večje. Bolgarski poveljnik major Nikolajev je mej mrtvimi, 300 Bolgarov je ujetih. Boj je bil na obeh straneh jako hud. Kolona, katera se je a cheval pomikala po cesti proti Pirotu, imela je pri neki karavli hud boj z Bolgari, ki so se dobro branili. Zaradi teme je prenehal boj. Srbi so vzeli najboljšo pozicije. Napad, katerega so Srbi nameravali dne 16. t. m., se ni mogel vršiti, ker so se Bolgari umaknili proti Slivnici. 15. vodil je kralj sam vo-jevanje kot poveljnik vojske. 16. t. m. šli so Srbi dalje. Krajna kolona imela je več trdih, a srečnih bojev. General Lešjanin, kateri zapoveduje samo-stojnemu oddelku imel je hud boj pri Adlié in za-sel to mesto. Na potu iz Adlié v Vidin so napali generala 16. Bolgari ob reki Vitbol. Po trdem boji bil je sovražnik popolnem poražen in se je spustil v beg. Srbi so ujeli 1000 Bolgarov, priplenili 2 topa, mnogo pušk, municije in vojnega orožja. Srbske zgube so precejšnje, mej njimi jeden častnik. Vjet je jeden stotnik, 2 nadporočnika in več podčastni-kov. Srbske čete so jako naukušene. Prebivalstvo povsod pozdravlja Srbe kot osvoboditelje.“

Pričakovati je pa, da se kmalu naredi mir, naj se že sreča obrne na katero stran koli. Končno bode ta stvar reševal evropski kongres, kakor se iz več strani zagotavlja, in mi so nadejamo, da se uresniči misel ruskega lista „Novoje Vremja“, da Bolgarska izide iz te vojne kot nezavisna dr-žava, naj bode njen izid kakeršen koli.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. novembra.

O novem naučnem ministru se govori, da ne bode dopuščal, da bi se vseučiliški profesorji udeleževali političkih demonstracij. Pa tudi za di-jake na velikih šolah hoče uvesti strožjo disciplino. Maloletnim dijakom namerava neki prepovedati, da ne smejo ustopati v dijaške zveze. Ravno tako baje hoče prepovedati dijakom nositi posebna znamenja, katera filistre bodó v oči. Ker pa večina vseučiliš-nikov še ni dopolnilo 24. leto, bode se število čla-nov v dijaških zvezah jako pomanjšalo, ako bode ministerstvo res kaj takega zaukazalo.

Vsi česki listi bavijo se s Clamovim pred-logom, da se uvede drugi deželni jezik na srednjih šolah kot obligaten predmet. „Politik“

misli, da ta predlog ni lahko izvedljiv, ker tretja točka člana XIX. drž. osnovnih postav določuje, da se nikdo ne sme siliti k učenju drugega deželnega jezika. Ta list tedaj misli, da bi se morala ta določba člana XIX. osnovnih zakonov preurediti. „Narodni Listy“ pa mislijo, da se obligatni pouk drugega deželnega jezika ne sme zmatrati za nikako silo, ker ni nikdo prisiljen obiskovati srednje šole. Ta list se samo boji, da ne bi upeljava nemščine kot obligatni predmet na českih srednjih šolah zapeljavala starišev, da bi svoje otroke pošiljali v nemške ljudske šole, da ne padejo v nemščini v prvem razredu srednje šole.

Ogerski državni zbor snide se v soboto, v ponedeljek začno že meritorična posvetovanja. Najprej se bode posvetoval o spremembi zakona o kraljevih notarjih. Hkratu začne finančni odsek svoja posvetovanja o budgetu za bodoče leto, ravno tako začno tudi drugi odseki takoj svoje delovanje.

Vnanje države.

Sedanje **francosko** ministerstvo ne bode več dolgo ostalo na krmilu. Že danes je čaka v zbornici hud boj. Radikalci bodo odločno zahtevali občno pomiloščenje političnih zločincev, v kar vlada baje ne bode privolila. Sicer pa sedaj še ne mislijo vreči ministerstva, ampak hočejo čakati do Novoga leta, da bode že voljen nov predsednik republike. — Iz Ha-Noi-a poroča general Courey, da francoske čete preganjajo pomorske roparje. Domacienci podpirajo Francoze. Kolona Jaumontova posela je več krajev mej Rudečo in Čisto roko.

Rusko-angleška mejna komisija začela je že svoje delo. Nekaj mejnih stebrov je že postavila. Prvi mejni steber postavila je dve vrsti severno od Culfikara. V štirinajstih dneh bode komisija končala svoje delo pri Culfikarji in odide na Kušk.

V ponedeljek bode v **nemškem** državnem zboru prvo branje budžeta. Prejšnje predsedstvo bode se najbrž zopet izvolilo. O davku na slador se pa sedaj posvetuje poseben odsek zveznega sveta.

Danes so volitve na **Angleškem**. Katera stranka zmaga se za gotovo ne da sklepati. Liberalci imeli bi dosti več upanja na zmago, ko bi bili jedini mej sabo. Konservativcem bode mnogo škodovale vesti iz Sudana in z Balkana, iz katerih se vidi, da se sedanja vladna politika ni bila posebno srečna. Hudo pa agituje za konservativce duhovščina, ki ima tudi jako mnogo upliva. Letošnje volitve so posebno pomenljive, ker stojimo na pragu velikih dogodkov. Zelili bi torej, da zmaga Gladstone, ki je prijatelj Rusije in Slovanov sploh, ne pa Salisbury, ki skuša mej slovanske rodove sejati razpor.

Dopisi.

Iz Trsta 17. novembra. [Izv. dop.] Naša društva pričela so se sedaj živahno gibati, in vsako skrbi, da svoje člane kolikor možno zadovolji v vsacem oziru. Imamo sedaj štiri različna društva, katera se morajo s Tržaškega stališča zmatrati za naše šole, kjer se naše ljudstvo, kar se ga je do sedaj združilo, krepi v narodnem čutu in uči spoznavati svojo moč. Tudi za odgojo mladega narščaja se skrbi, da ne bi mladi zarod glede slovenske odgoje zaostal, ter bi narodno polje brez delavnih močij ostalo, katerih nam še veliko primanjkuje. Posebno društvena vodstva naj se brigajo, da svoje člane poučujejo praktičnega društvenega delovanja. Res da so na a društva sploh dobro urejena in upravljana ali vendar še mnogo primanjkuje, da bode sploh ljudstvo imelo popolnem v nje zaupanje. Dobre gospodarske in štedljive osebe so glavni faktorji vsacega društva; in take osebe, ki ne znajo ožje svoje hiše gospodariti, tudi neso zmožne za društvene svetovalce.

Veliko hrupa in besedičenja napravila je po vseh slojevih meščanstva, iznajdba mikrobov v Nabrežinski vodi po „Triester Zeitung“. Ljudje, kateri imajo po hišah Nabrežinsko vodo napeljana, se je ne upajo piti, ker je po mnenji nemškega lista ta voda prouzročila legar (vročinsko bolezen), kajti uprav ondi, kjer imajo v hiše napeljana Nabrežinsko vodo, jih je po zdravstvenem izkazu največ zbolelo. „Indipendente“, magistratov organ v polemiki z napominanim nemškim listom, daje krivdo konsorciju Nabrežinskega vodovoda, da je le slednji največ prouzročil nasprotstvo posestnikov Bistriške vode, ter ob enem dolži Ljubljansko vladu, da Tržaško mesto še sedaj nema zdrave pitne vode; ker je stvar zadržala, in nasproti dobremu namenu večine sedanjega svetovalstva ostala gluha. Nadalje obžaluje, da so agitatorji nas zbegali in tako napravili veliko protiagitacijo in s tem miren narod probudili itd.

Vrhu vseh teh volilnih manevrov in liberalnih grehov, prišli so še novi grehi na dan. Nekateri mestni uradniki v javnej bolnici poneverili so v teku desetih let od 15 do 20 tisoč goldinarjev. To so mikrobi Tržaškega magistrata iredentarskega duha.

Drugo poneverjenje pojavilo se je v Dreberjevi pivovarni pri sv. Ivanu; tamkaj je neki Matija Deutsch, viši uradnik, poneveril čez 30 tisoč goldinarjev. Odšel je z ženo in štirimi otroci iz Trsta, ne ve se kam.

Iz Kranja 17. novembra. (Koncert godbenega kluba v prid gorenjskim poplavljenjem). Koncert tukajšnjega godbenega kluba, kateri se je vršil dne 15. t. m. v krasno renovirani dvorani čitalnični v prid gorenjskim poplavljenjem, bil je sijajen. Najboljši Kranjski krogi bili so zastopani pri tej veselici, celo nekaj gospodov iz Tržiča prišlo je darovat svoj obolus za ta blagi namen. Dobro vedoč kako plemenitej stvari velja ta koncert, izbral je godbeni klub za ta večer kakor navlaš in postavil je na program jako izbrane komade. Pohvalno je omenjati, da so se vse točke programa izvršile precizno, eksaktno in izborno, bilo bi odveč, to je o našem godbenem klubu že davno znano. Vse točke programa vsprejele so se s polnim priznanjem in gorko pohvalo, a navdušenje priklopelo je do vrhunca, ko je klub sviral „pesni venec“ skladbo g. V. Parme. Ta potpourri, ki je jako srečno izbran in sestavljen iz naših narodnih pesen, ogreti je moral vsacega, kdor ima le količkaj čuta za naše milo doneče in v srce segajoče narodne pesni. S frenetičnim ploskanjem vsprejelo je občinstvo to točko ter jo burno odobravalo, kakor tudi Zajčev Uboj, s katerim je godbeni klub ta svoj koncert zvršil.

Vspreh bil je jako dovoljen, in gospodje udje godbenega kluba morejo ponosni biti, da se je s tem koncertom nabralo 101 gld. za gorenjske poplavljenec. Kdor naše razmere pozna, pritrditi mora da so ti dohodki tako rekoč ogromni za naše mestce. Vsa hvala in priznanje tedaj g. udom godbenega kluba za ta krasni večer, ki so ga nam priredili s svojim koncertom. Želimo pa, da bi godbeni klub, kateri se je v kratkem času svojega obstanka pridobil toliko zaslužnih simpatij in laskavih priznanj za svoje vspehe, prav kmalu zopet nastopil ter nam priredil tako zabaven večer, kakor je bil dne 15. t. m. In tej želji naj dodamo le še to, da se naj godbeni klub i nadalje ozira na domače slovenske skladbe, kakor je to storil pri zadnjem koncertu, vsaj domače skladbe zanimajo v prvi meri slovensko občinstvo. Slednjič ne smemo nikakor prezreti, da sta tudi dve gospici Kranjski sodelovali pri tem koncertu, kar nas je jako razveselilo. Godbenemu klubu pa zakličemo: Vrlo naprej!

S Čateža ob Savi 17. novembra. [Izviren dopis.] Hvala Bogu, vina smo že precej prodali in po precej dobri ceni, le škoda, da je bilo letos primeroma malo vina. Prvi mošt iz kadi t. j. še mej trgatvijo, prodal se je po 7 gld. 80 kr. 8 gld., in 8 gld. 66 kr. vedro na Gorenjsko. Dražji se je pa prodal pozneje, a še popolnem gost. Najvišja cena bila mu je 13 gld. 80 kr. vedro. Vina so izborno dobra z izvrstnim okusom, sladka, močna z lepo barvo, kratko letošnje vino je harmonično vino, ter zaradi tega tudi zelo zapeljivo. Zraven gori omenjenih lastnostij ima tudi še posebno prednost, da namreč ljudij pripravlja v najboljšo t. j. „židano voljo.“

Pijanci se letos ne pretepajo kot druga leta, ampak so zelo spravljivi, družni in vedno najboljše volje. Najsibode v gostilni ali drugje, pijejo, si v roke segajo zagotavljač drug drugega prave, prisrčne prijateljstva, poljubujejo se itd. Da pri vsem tem ne manjka vsakovrstnih „učenih“ in „modrih“ govorov in parlamentarnih razprav se razume, vse pa se vrši v najlepšem redu. Da se je pa letos vse jedno te naše božje kapljice varovati treba, ako neče biti kdo prehitro ali preveč pijan, naj služi v potrdilo tega, sledeča, resnična dogodbica iz našega kraja.

Kmetič šel je proti večeru v Stražo po pijačo, za krojače in črevljarje koje je imel ravno v hiši. Da ne bi po noči hodil, in ker se mu je tudi domov mudilo, se vrne kar hitro zopet domov! Umeje se, da ga je v naglici vendar-le par kozarček stisnil. Nekoliko časa gre mirno in tiho, potem poskusi peti, a kmalu pa je pričel cesto meriti od jednega do drugega kraja, slednjič se — zvrne na sredi ceste, kjer tudi še naprej pevajoč obsedi. Ni dolgo tu sedel, ko vidi svojega soseda z vozom po isti cesti prihajati, kojemu z znamenji itd. pové, da se on vozu ogniti ne more, naj se torej voznik z vozom njemu ogne. Da ga je potem sosed domov spravil, se razume. Vino pa letos ni samo tega kmeta prevaralo, ampak že tudi marsikoga drugega;

torej gospoda pozor, in ne držite se preveč „nazaj“, kadar pijete.

Tovornikov bilo je precej mnogo tukaj, a prodalo se je tudi veliko vina kar pismeno na vse kraje od gospodov društva, kojih imena smo že navedli.

Društvo naše je, ako ravno še le prvo leto delujoče, res pokazalo vso spretnost pri tem poslu, posebno pa zato, ker se je povsod energično in strogo ravnalo. Je pa tudi društva namen in geslo brezozirno, nesprosljivo, ojstro ravnati z vsakim in ga prav pošteno označiti in ošteti, ter vsako sleparijo, ako ne bode šlo z lepa, pa z vsemi dopuščenimi, poštenimi sredstvi in pripomočki obelodaniti ter odpraviti.

Nasprotovalo se je pa tudi, in se nasprotuje posamičnim članom omenjenega društva, tako, da bi marsikomu kak slepar škodoval, če bi le mogel. Hotelo se pa je tudi po ravnani lažnjivega in sleparskega mešetovanja gorenjskim in drugim vinskim trgovcem škodovati. Nekaj jih je bilo vendar le na led speljano, a večina ne. Upamo pa, da je bilo zadnjikrat. Nek tukajšnji slepar in širokoustnež, pisal je namreč na več tovornikov na Gorenjsko, da je vino tukaj že vse prodano, da je pot k nam tedaj zastoj; vina pa imamo še zdaj za prodaj!

Zakaj se je to zgodilo? Prvič zato, da bi se društvu nagajalo, ker ne bi naši vinorejci dovoljno ali pa prav malo vina prodali, spravilo bi se tedaj društvo ob zaupanje pri ljudstvu; drugič bi jednaki vampirji sami, kolikor bi bilo v njih moči, vino po najnižnji ceni od ubozege kmeta, koji ravno na jesen najbolj denar za različne potrebe imeti mora, izprešali in izciganili; tretjič bi sami potem gorenjske vinske trgovce prav do čistega odrli, kar kožo doli, kajti od takih oderuhov se ne dobi tako ceno vino kakor naravnost od vinorejcev, in če se dobi, kako vino! Jedenkrat sedel sem v gostilni zraven nekega Angleža, imela sva vsak isto jed in piječo za sé; jaz sem plačal 58 kr. a „english man“ 1 gld. 52 kr. Neseem se mogel zdržati, da bi natakaru ne omenil, da ga je prav do kože odrli; rekel mi pa je: Morate mu vendar na obrazu brati, kje da je doma, ako vsaj trikratno ne plača, menil bo, da je stvar za nič in da se tudi najedel ni. Vinski trgovci naj se torej s tem še jedenkrat svarijo pred takimi sitnimi usiljenci.

Vina je pri nas, kakor že omenjeno, malo; kdor tedaj dobro kapljico kupiti želi, naj se požuri, kajti kmalu bo po njem.

Iz Celja 18. novembra. („Die ‚Perle‘ der Priesterschaft.“) kakor ga je „Vahterca“ nekdanje imenovala, naš „slavni“ nemški opat vitez Wretschko, naročil je — kar je bilo „Slovenskemu Narodu“ že brzojavljeno — odstraniti stranišče, katero si je iz božjega groba „nemške“ cerkve dal na holmci sv. Nikola napraviti, ter ga ni več, na dotičnem mestu. Govori se, da bode to stranišče preneseno v lokalni muzej, kjer se bo s poverjenim zapisnikom one seje, v kateri se je opatu votirala zaupnica mestnih očetov, shranilo med starožitnostimi in znamenitostimi Celjskimi. Ko se bo preneslo v muzej, čuje se, bodo nemški Celjani napravili velike slavnosti, jednake kakor židovi, ko so prenesli za kralja Davida skrinjo zaveze. Ne ve se pa še, ali bode naš župan dr. Neckermann posnemaje kralja Davida tudi plesal pri tej priliki pred to skrinjo zaveze naših nemških Celjanov.

Če bo res, bodem Vam na vsak način o tem natančneje poročal.

Iz Veržeja 15. novembra. [Izv. dop.] Kakor se je že pred kratkim poročalo, bode v sosednem trgu Ljutomeru začetkom prihodnjega leta volitev občinskega zastopa.

Prebivalstvo imenovanega trga je razen nekoliko obrtnikov in štacunarjev, koji vsi od Slovencev živijo, skozi in skozi slovensko.

Leta 1869 naštelo se je v Ljutomeru 1074 duš; koliko je mej temi Nemcev, nam ni na tanko znano, ali sigurno lahko rečemo, njih število 30 ne presega. Kljub temu pa je do sedaj občinski zastop tega starega trga v nemških, oziroma v nemških rokalah.

Komu moramo to prištevati, našim nasprotnikom, ali naši ogromni večini? Po našem mišljenju bi za nasprotnike abotno bilo, ko bi pozicij ne zasedli, koje naši samovoljno zapuščajo in nasproti temu je zelo žalostno za naše Ljutomerške narodnjake, da to, kar je njihovo, zavzema nasprotna stranka. Temu je neka mlačnost uzrok in te napake se ima v kritičnem momentu znebiti slehern

narodnjak. Drugi tudi pravijo, da so temu političnemu mraku krije zveze, katere naši z merodajnimi nemčurji vzdržujejo.

Želeti bi bilo, da se pri sedanjih volitvah ne bi več gledalo na družbinske in službene zveze in razmere, ker to le samo našim nasprotnikom koristi, temveč le samo na našo narodnost in ta mora biti čista kakor zlato.

Sosedni Ljutomerčanje pokažite, da neste Vi in Vaši pradedi potomci Thüringov, Bavarcev itd., temveč zvesti sinovi blage nam majke Slave.

Privina.

Iz Srednje vasi v Bohinji 15. novembra. [Izv. dop.] Danes bil je za nas oddaljene Bohinjce vesel dan. Praznovali smo imendan patrona farne cerkve sv. Martina, z običajno lepo slovestnostjo, razen tega pa je bil v ta dan pri nas popotni učitelj, tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Pirc.

Predavanje tega gospoda bilo je povsem dobro, temeljito, strokovnjaško zlasti pa jako poučno.

Razlagal nam je v prvi vrsti za Bohinj velevažno živinorejo, katera je — lahko rečemo — poglavitni steber tukajšnjih kmetovalcev,

Bohinjec redi mnogo goveje živine, od katere dobiva že dovolj znani okusni bohinjski sir, ki ima prav lepo prihodnost. Umetna sirarija razvila se je tukaj še le v novejšem času; osnovala so se po vaseh sirarske družbe, katerih namen je pospeševati izdelovanje sira, ter tako pomagati, da kmet svoje mleko hitro in dobro speča.

Nadalje poučeval je gospod Pirc o sadjarstvu. Tudi v tej stroki videli in spoznali smo njegovo temeljito znanje in občinstvo zanimalo se je prav živo za njegov pouk.

Da so taka predavanja jako redka, srčno obžalujemo. Koliko lepega in koristnega bi se pri takih prilikah priprosti kmet naučil, kolikanj bi se zboljšal kmetijski stan!

Kranjski kmet sicer dobro obdeluje svoje polje, ali zakaj bi se to znanje ne razširilo in pomnožilo vedno bolj in bolj? Seveda to tako hitro ne gre, mislim pa, da je mogoče s časom lep vspeh doseči, in k temu pripomogla bi nam veliko jednaka predavanja. Želeti je torej, da bi nas gospod učitelj bolj pogostem pohodil.

Taka predavanja kmeta vzbujajo, kajti on se v svoji stari navadi, ki mu je že železna srajca, niti ne zave, da mora svoje znanje tudi pomnožiti; on dela vedno jednako, leto za letom ter tako ostane pri starem. Pač so, ki se za stvar živahneje zanimajo, a to zanimanje ni splošno ter ostane le v ožjem krogu,

Upamo, da se pri jednaki priliki kmalu zopet vidimo. B . . . r.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 17. novembra.

(Konec.)

O prodaji mestnih parcel poleg deželne prisilne delavnice, poroča v imenu finančnega odseka podžupan Petričič. Ker je pa došla nova ponudba še za druge parcele od vodstva deželne prisilne delavnice (v jamah, kjer se je nekdanj nasip kopal) sklene se, da se o tej zadevi sklepa še le, ko se bode vsa zadeva natančneje preiskala.

Odbornik Hribar poroča potem v skoro jedno uro trajajočem poročilu v imenu finančnega odseka o računskih zaključkih za 1884 leto. Mej mnogimi predlogi, katere je stavil poročevalec, je posebno važen predlog, naj se vendar jedenkrat napravi bilanca imetja Ljubljanskega mesta, da meščani izvedo, koliko ima mesto premoženja, koliko pa dolgov.

Župan Grasselli je k temu predlogu opomnil, da je jako umesten. Mnogo desetletij se o premoženju Ljubljanskega mesta nič natančnega ne ve, akoravno bi bilo to zelo potrebno. Dosti prej, nego se ta stvar razgovarja v mestnem zboru, mislil je tudi sam že na to in naročil drugemu mestnemu komisarju Križaju, kateri je jako spreten, poučen in več o takih sešobno Ljubljane se tikajočih zadevah, naj ob zimskem času, ko ne bode imel toliko posla, sestavi pregled premoženja. A župan je sicer prepričan, da bode g. Križaj svoje naročilo izvestno dobro rešil, dvomi pa, da mu bode mogoče, ker mu že sploh o drugih poslovih časa primanjkuje, izvršiti stvar tako, kakor želi finančni odsek. Da bode o tej zadevi vedno na gotovem, treba posebnega organa v osebi stalnega mestnega knjigovodje,

Pri glasovanji se računski sklepi za 1884 odobre in vsi predlogi finančnega odseka vsprejmo, potem pa javna seja sklene.

Domače stvari.

— (Tiskovno pravdo) naklonil nam je g. Anton Bercé, kaplan, poprej Borovnici, sedaj v Planini. V 246. številu „Slov. Naroda“ priobčil je bil g. Janez Borštunik, posestnik v Dolu pri Borovnici „Odrpto pismo g. kaplanu Antonu Bercéu“, po katerem se slednji na svoji časti žaljenega čuti. Najel je g. dr. Suppana, kateri je uležil tožbo proti g. Borštniku, ki se je bil pod dotičnim poslanim s polnim imenom podpisal. A ker bi si g. dr. Suppan z jednim zatožencem stekel premalo lovorič, raztegnil je tožbo tudi na našega urednika g. Ivana Železnikarja. Imeli bode mo torej zopet obravnavo pred porotnim sodiščem.

— (Imenovanje.) Predsedništvo tukajšnjega c. kr. finančnega ravnateljstva imenovalo je oficijala g. Fridolina Ipavica pristavom pomočnih uradov z naslovom „ravnatelj“ v IX., kanclista gosp. Frana Završka oficijalom v X. in računskega topničarskega podčastnika 1. vrste g. Lavoslava Rotha kanclistom v XI. dijetnem razredu.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj bila je druga letošnja predstava, gledališče pa z ozirom na današnji imendan cesarice razsvetljeno. Predstavljali sta se dve igri: „V spanji.“ Vesela igra v jednem dejanji. Spisal Julij Rosen, poslovenil Josip Noll. in „Moja zvezda.“ Vesela igra v jednem dejanji. V Francosčini spisal M. E. Scribe, poslovenil Val. Mandelc. Igrali sta se obe prav dobro. Na občno pohvalo in odobravanje, k čemur so pripomogli vsi predstavljalci, v prvi igri gospici Vrtnikova in Zvonarjeva, gg. Slobodin in Danilo, v drugi igri pa gospici Zvonarjeva, in Nigrinova, gg. Kocelj, Danilo, Slobodin. Obžalovati moramo, da je bilo gledališče slabo obiskano. Dramatično društvo, ki s tolikim trudom naš Thespijev voz naprej potiska, bi pač zaslužilo, da mu daje občinstvo več podpore. Tako pa je malomarnost občinstva mnogo kriva, da naša Talija bolje ne vspeva. Videli smo mnogo takih, ki jih ni bilo, osobito pa tistih, ki prav slastno in na polna usta kritikujejo, a dejanski ničesar ne pripomorejo, da bi se obrnili na bolje.

— (Za bodoče porotno zasedanje) izzrebani so sledeči gospodje porotniki: Auer Jurij, hišni posestnik v Ljubljani; Babnik Josip, posestnik in krčmar v Ljubljani; Bolka Anton, posestnik v Štosc; Brenčič Ivan, posestnik na Vrhniki; Bürger Leopold, trgovec v Ljubljani; Czerny Karol, hišni posestnik v Ljubljani; Faleschini Fran, zidarSKI mojster in hišni posestnik v Ljubljani; Finžger Josip, oštir na Brezji; Gams Ivan, posestnik v Loki; Geltner Henrik, specerijski trgovec v Ljubljani; Gestrin Ivan, hišni posestnik v Ljubljani; Grašek Jarnej, hišni posestnik in trgovec v Kamniku; Guzelj Ivan, posestnik v Loki; Gvajc Anton, tesarski mojster v Ljubljani; Janesch Ivan, hišni posestnik v Ljubljani; Jesenko Blaž, hišni posestnik v Ljubljani; Klinar Andrej, kmet v Planini; Klopčič Jakob, hišni posestnik v Ljubljani; Kreuzer Ivan, hišni posestnik v Ljubljani; Krisper Josip, hišni posestnik v Ljubljani; Kunaver Fran, hišni posestnik v Ljubljani; Kunaver Mihael, hišni posestnik in krčmar v Dravljah; Kunst Anton, čevljar v Ljubljani; Majhen Ivan, kmet na Brezji; Mayer Peter ml. hišni posestnik v Kranji; Novak Anton, hišni posestnik in krčmar v Štepanivasi; Ojstrič Fran hišni posestnik v Ljubljani; Puppó Karol, trgovec v Ljubljani; Rasp Blaž, hišni posestnik v Ljubljani; Recher Vihtor, hišni posestnik v Ljubljani; Rode Josip, hišni posestnik in krčmar v Kamniku; Samassa Albert, tovarnar v Ljubljani; Schuster Anton, trgovec v Ljubljani; Skaberne Avgust, trgovec v Ljubljani; Slitscher Albin, trgovec v Ljubljani; Tome Ivan, hišni posestnik v Ljubljani. — Za namestnike pa gospodje: Bončar Egidij pek; Doler Gašpar, branjevec; Ferjan Josip, ključar; Kopač Ivan, mesar; Plahutnik Jurij, kramar; Podgoršek Jarnej, hišni posestnik; Razinger Raimund, spediter; Simonetti Ferdinand, hišni posestnik in zlatar; Strel Viljem, hišni posestnik; vsi iz Ljubljane.

— (Naslovna knjiga za izvozno trgovino avstro-ogerske monarhije.) C. kr. trgovsko ministerstvo vabi trgovske in obrtne zbornice, naj bi opozorile udeležence na „naslovno knjigo za izvozno trgovino“, ki se bode izdala vsled visokonjegove in vis. kr. ogerskega trgovskega mi-

nisterstva opomnje, kateri je naloga, da razširi ter oživi znanje izdelkov avstro-ogerske obrtne marljivosti po prodajališčih domače izvozne trgovine. V načrtu se opisuje, da je glavna ovira avstrijski izvozni trgovini ta resnica, da naši izdelki po mnogih inozemskih trgoviščih neso dovolj ali celo nič poznani in da se c. kr. konzulum ne nudijo dovoljne prilike, da bi se sozvedili popolnem z obrtnimi in trgovskimi razmerji Avstrije. Kot nemotljivo sredstvo, da se odpomore tej nepriliki, priporoča se izdavec „naslovne knjige za izvozno trgovino avstro-ogerske monarhije“, ki bi se priobčila tozemskim in tujim udeležencem, kakor tudi vsem našim konzulskim zastopništvom v inozemstvu, ter jim omogočila, da bi se nahajala pri vseh vnanjih uvoznikih v avstro-ogerskih družstvih v inozemstvu, v največjih gostilnah celega sveta in navseh avstro-ogerskih, nemških, italijanskih, španjskih, francoskih ter angleških parniških, ki donajajo trošivce na kopno. Pojedine obrtne skupine se bodo uredile tako-le: gosp. c. kr. trgovski svetnik dr. J. Zapf, (Dunaj I., trgovska zbornica, borzna palača) bode uredil: kemično obrt, glinsko obrt, obrt kratkega blaga, usnje in usnjenine, gumine in gutaperčine; gosp. c. kr. trgovski svetnik Viktor Wolf (Dunaj I., Nibelungengasse št. 8) bode uredil: rudarstvo in talilstvo, mašinsko obrt, surove in izdelane kovine, znanstvene instrumente in orodje; g. dr. E. J. Augspitzer (Dunaj I., Eschenbachgasse št. 11) bode uredil: Tekstilno obrt (tkalstvo), obrt za oblačila, les in lesne izdelke, poligrafske (mnogopisne) obrti, živež in užitnine, pivo, vino, žganjstvo, sladkor in mlinska obrt. Naročila za uvrstbo naj se pošiljajo, kakoršne obrtne strokó je že jednemu treh urediteljev kar najhitreje možno, ker je skrajni rok v vsprejemanje naročil dne 20. decembra t. l. Razen tekstov, ki se imajo pošiljati gg. urediteljem, naj se pošiljajo vsi dopisi „upravnistvu naslovne knjige za izvozno trgovino avstro-ogerske monarhije“. Dunaj I., Elizabetna cesta št. 3. Pojasnila se poizvedo tudi pri trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani.

— (Leopold Volkmer, veseli pesnik Slovenskih goríc. Objavil in založil dr. Jožef Pajek. Cena 40 kr. V Mariboru 1885. Natisnila Leonova, pozneje tiskarna sv. Cirila. 66 strani v 8°.) Vsebina je razdeljena na tri dele: I. Volkmerjev životopis (str. 5—8); II. Književno blago Volkmerjevo, uvrščeno po onem redu, v katerem je nastalo (str. 8 do 12), III. Volkmerjeve basni in pesni (str. 13—66). V kazalu so imena 81 basnij in pesnij pregledno urejena po abecedi. Izdajatelj (predgovor str. 3) želi svojim rojakom ustreči s kratkočasnim in koristnim berilom, ki nehoté čitatelju smeh v lice privabi, pa tudi resne misli in čute vzbuja. Ker je spis zavoljo posebnosti Volkmerjevega jezika tudi slovničarjem namenjen, ki so se že tudi dozdej zani zanimali, ga ni celo nič spremenil ali popravil, kar bi se znabiti komu potrebno zdelo, nego je vse celo zvesto po virih posneto, katere povsodi točno imenuje. — Novo delo velecenjenega gospoda pisatelja se tedaj priporoča vsem prijateljem naše književnosti po znanstveni metodi in po kratkočasnem in koristnem berilu, pa tudi po lični obliki iz tiskarne sv. Cirila. Orešec.

— (Narodna čitalnica v Škofji Loki) priredi v svojih prostorih v nedeljo dne 22. novembra t. l. veselico na korist po povodnji poškodovanih Gorenjcev. — Vspored: 1. Narodna: „Popotnik“. — 2. F. Vilhar: „Zakaj si se mi udala“, samospjev s spremljevanjem na glasoviru. — 3. F. Mayer: „Tičica gozdna“, čvetospev. — 4. Župan. Izvirna šaloigra v dveh delih. — 5. Ples. — Začetek ob 7^{1/2} uri. — Ustopnina: udom 20 kr., neudom 40 kr., družinam 1 gld. Preplačila se hvaležno vsprejemajo.

— (Vabilo k veselici), katero priredi Šežanska čitalnica dne 22. novembra 1885. leta v dvarani gosp. viteza Scaramangà. — Spored: 1. „Za Hrvate“ — poje domač zbor. — 2. „Mi vstajamo“ — poje kraški kvartet. — 3. „Pevčeva kletev“ — Deklamacija. — 4. „Na straži“ — poje domač zbor. 5. „Lovska“ — poje kraški kvartet. — 6. „Bob iz Kranja“ — vesela igra s petjem v jednem dejanji. — 7. Ples. — Pri plesu svira izvrsten kvintet — Začetek ob 7^{1/2} uri zvečer. — Ustopnina k besedi in plesu za osebo 50 kr.

(Akademično društvo „Triglav“) ima svoje III. redno zborovanje v petek dne 19. t. m. v gostilni „zur alten Bierquelle“ in sicer ob 8. uri zvečer. Dnevni red: I. Čitanje zapisnika. II. Vat. Lizinski: „Tam gdje stoji“, četverospev. III. „Jastreb in golobica“, slika izza mladih let, predava g. stud. med. B. IV. Dr. G. Ipavec: „Mrak“, z bariton-solo. VI. Slučajnosti. Gosti dobro došli!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 17. novembra v noči. Vsled današnjega vspaha je Slivnica oproščena, odstranjena nevarnost za Sofijo in bržkone bodo Srbi tudi Dragomansko sotesko ostavili. Levo srbsko krilo, popolnem poraženo, preganjajo Bolgari. Desno srbsko krilo tudi ni srečnejše, a se ne preganja. Zvečer počivajo Bolgari 17 kilometrov na levi od Slivnice. Vojaki navdušeni.

Pirot 18. novembra. Oficijalno. Preštevila bolgarske čete napale so v torek pred Slivnico skrajno levo krilo Srbov. Sovražnika zavrnili smo po trdovratnem boju, v katerem so se vojaki večkrat bili mož proti možu. Vsled sovražnikovega napada začele so tudi ostale srbske divizije boj proti vsem bolgarskim pozicijam. Stoprav v mraku ponehalo je streljanje topov in pušk. Srbi vzdržali so se v novo pridobljenih postojankah. Srbi izgubili so 60 mrtvih, 300 ranjenih, izgube Bolgarov nepriemno večje.

Atene 18. novembra. (Zbornica.) Deliyannis odgovoril je na neko interpelacijo, da so odnošaji s Turčijo prijateljski.

Pariz 18. novembra. Shod vse levice je sklenil, da se Brisson naprosi, naj skoro skliče kongres, da se voli predsednik. V govorih kazala so se jako različna mnenja.

Rangoon 18. novembra. Po triumfem boji Minhala včeraj naskokom vzeta. Izgube Angležev neznahtne; jeden častnik ubit, trije ranjeni. Pot v Mandalay sedaj prost.

Avstrijska specialiteta. Tridesetletna izkustva so dokazala, da se je „Mollov Seidlitz-prašek“ pri vsakeršnem slabem prebavljenju in zaprtju kot jedino uspešen lek izkazal. Cena škatljici z navodom 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik a Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželih zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (11—9)

VABILO
na
SOKOLOV „JOUR-FIXE“,
kateri bode
v soboto 21. novembra 1885
v gostilni „Pri Virantu“.

SPORED:

1. Pozdrav čast. gostov.
2. Nedeed: „Bratje v kolo“, zbor.
3. O trdnjavski vojski, posebno o obleganji ali pravilnem napadu trdnjav ali ostrogov. Predava M. J.
4. Mangold: „Moj dom“, zbor.
5. Komični prizor: „Kočevar na semnji“.
6. Dr. Ipavec: „Na plesu“, zbor.
7. Potovanje po Laškem in bivanje v Neapelji in Rimu. Predava F. D.
8. Volarič: „Slovenca dom“, zbor.
9. „Ribniški Gregor“, burka.
10. * * * „Marjanka“, zbor.

Petje izvršuje oddelek slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“.

Začetek točno ob 8. uri zvečer.

Fran Dežmar,
reditelj.

Tujci:

18. novembra.

Pri Sloveni: Richter z Dunaja. — Mnyer, Aichler iz Trsta. — Micori iz Gradca. — pl. Bacho iz Hrvatskega. — Herbstein z Dunaja.
Pri cesarji avstrijskem: Iladki iz Divače. — Hvala iz Tolmina.

Umrli so v Ljubljani:

14. novembra: Alojzij Poš, črevljar, 42 let, Poljanski nasip št. 50, za katarom v črevesu.
15. novembra: Alojzij Kobljar, posestnik, 56 let, je potoma od Zidanega mostu do Ljubljane v vlaku umrl za mrtvoudom. — Urša Podlipnik, gostija, 93 let, Karlovska cesta št. 7, za starostjo.
16. novembra: Fran Melik, delavčev sin, 2 meseca, Črna vas št. 14, za božjastjo. — Anton Berlogar, bivši hišni posestnik, 76 let, Hilsnerjeve ulice št. 6, za sušico.
V deželnej bolnici:
13. novembra: Josip Ivanček, gosač, 88 let, za starostjo.
14. novembra: Tine Škeri, hlapec, 50 let, za oslabljenjem moči.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. nov.	7. zjutraj	743-02 mm.	-1.4° C	sl. vzh.	obl.	
	2. pop.	740-67 mm.	1.4° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	739-71 mm.	0.0° C	sl. svz.	obi.	

Srednja temperatura 0.0°, za 3.3° pod normalom.

Vremensko poročilo 18. nov. V srednji Evropi pada zračni tlak. Najnižji je pa na severu Evrope in na Španskiem, najvišji v Južni Rusiji. Vetrovi slabi, samo ob morskih obrežjih precej močni. Ob Donavu dež in sneg. — Pričakovati oblačno in ponizanje temperature, ter južne vetrove.

Dunajska borza

dné 19. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	95 kr.
Srebrna renta	82 " "	40 " "
Zlata renta	108 " "	65 " "
5% marena renta	99 " "	70 " "
Akcije narodne banke	862 " "	— " "
Kreditne akcije	282 " "	50 " "
London	125 " "	80 " "
Srebro	— " "	— " "
Napol.	10 " "	— " "
C. kr. cekini	5 " "	98 " "
Nemške marke	61 " "	80 " "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	126 " "
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171 " "
Ogrska zlata renta 4%	97 " "	30 " "
" papirna renta 5%	89 " "	85 " "
5% štajerske zemljiše odvez obliq.	104 " "	— " "
Dunava reg srečke 5%	100 gld.	116 " "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 " "	20 " "
Prior. obliq. Elizabetine zapad železnice	114 " "	50 " "
Prior. obliq. Ferdinandove sev. železnice	105 " "	50 " "
Kreditne srečke	100 gld.	176 " "
Rudolfove srečke	10 " "	17 " "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " "	96 " "
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	188 " "	— " "

Lepo stanovanje

z 2 sobama, kuhinjo in z vsem drugim **takoj odda** gospod **Josip Pauer** na Šentpeterskem predmestju. (682—3)

V NARODNI TISKARNI v LJUBLJANI

dobi se knjižica

„Tisočletnica Metodova.“

Spisal duhoven ljubljanske škofije. Cena 10 kr.

Cisti dobiček te knjižice namenjen je v podporo slovenskega šolstva osnovani „Družbi sv. Cirila in Metoda“. (518—12)

Kislo zelje,

dobro blago, po najnižji ceni prodaja **JANEZ GRUM** v Slapah, železniška postaja Zalog pri Ljubljani. (686—1)

Važno

za trpeče na prsih in plučah.

Neogibno potreben zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj. Za take, ki želé dobiti čist in krepek glas, za škrofelnaste, krvične, slabotne, bledične in krvirevne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislim apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. Cena 56 kr.

Dobiva se v (673—2)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti

VIZITNICE
„Nardna Tiskar na“
v Ljubljani

R. DITMAR na DUNAJI.

C. kr. piv.

tovarna za svetilnice.

Namizne in viseče svetilnice samo poskušanih sistemov in solidnega dela.

Gigantova solčna svetilnica.

Dobiva se (562—7)

po vseh boljših prodajalnicah svetilnic.

Tovarnaška znamka.

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE PRISTNI
LE HOUBLON
Francosk fabrikat
CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.
Pred ponarejanjem se svori!
Ta papir priporočajo
dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,
profesorji kemije na Dunajskem vsučilišču,
in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebne čistosti
in ker mu neso pridjane nikake zdravju škodljive reči.
500 BRILLANTS
FORMA C. FRANCAIS
LE HOUBLON
Cawley & Henry
PROJET DE DROIT
BOULE FABRICANTS
FAC-SIMILE DE L'ETIQUETTE
17, rue Béranget, A PARIS

38letno preskušeno zdravlilno sredstvo, sedaj svetovni izdelek.

Mej mnogobrojnimi boleznimi, katere more prenašati človeški rod, imamo pa tudi zdravlilo, katero mu pomaga v bolečinah in ga ozdravi. Pri vratnih, prsnihih boleznih, boleznih želodca in pomankanju krvi itd. je Ivana Hoffa sladni izvleček čudovito pomagal in rešil nevarnosti. Njega Veličastvo kralj Kristijan Danski pravi: Skušil sem na sebi in na mnogih mojih znanih z veseljem zdravlilni upliv Ivana Hoffa sladnega izvlečka. Njega Veličastvo kralj saksonski pravi: Dobro je del kraljici materi. Akademije dale so Ivanu Hoffu za njegovo izumitev zdravlilnega sladnega izvlečka kolajne in kuzi diplome dvornega založnika, vkupe 60 visokih odlikovanj. 37 let je minulo, odkar je izumljeno to sredstvo, predaja že v 27.000 zalogah v vseh delih sveta in 2000 častnikov prinaša zahvale za zadobljeno ozdravljenje iz vseh dežel in v vseh jezikihi.

Gosp. IVANU HOFFU,

izumitelju in jedinemu izdelovatelju pristnih sladnih izdelkov, c. kr. dvornemu založniku skoraj vseh vladarjev evropskih itd. itd.

Dunaj, I. okraj, Graben, Bräunerstrasse 8.

V Tolni, 17. junija 1885. Dne 26. maja doposlani sladni izdelki so se jako dobri pokazali. Več let trajajoče mučno kašljanje pojava, slast do jedi se je povešala. Prosin, pošjite mi z vračajočo pošto 33 steklenic zdravlilnega piva iz sladnega izvlečka. S spoštovanjem dr. Hugo Rust, c. kr. polkovni zdravnik 7. huzarskega polka v Tolni na Ogerskem.

V Kolinu na R., 2. julija 1885. Zahvaljujem se vam iz vsega srca, da sem zopet ozdravel vsled uživanja Vašega zdravlilnega piva iz sladnega izvlečka. Pet let sem bolehal na nekeje bolezni v želodeci in sem se ozdravil, ko sem porabil 85 steklenic Vašega sladnega piva. Martin Kaczmarek, gostilna pri levu. (691—1)

Opomba. Sladni izvlečki se ponarejajo, na kar mora paziti zdravnik in bolnik. Pristni sladni izdelki Ivana Hoffa morajo imeti varstveno znamko (podobno izumitelja Ivana Hoffa in podpis Ivana Hoffa).

Cene na Dunaji: Zdravlilno pivo iz sladnega izvlečka (z zabojem in steklenicami): 6 steklenic gld. 3.82, 13 steklenic gld. 7.26, 28 steklenic gld. 14.60, 58 steklenic gld. 29.10. — Koncentrovani sladni izvleček: 1 flacon gld. 1.12, pol flacona 70 kr. — Sladna čokolada: pol kilo I. gld. 3.40, II. gld. 1.60. — Sladni bonboni v zavitkih a 60 kr., 30 kr. in 15 kr. — Manj kot za 2 gld. se ne pošje.
Vse prodajalnice so za prodajo na drobno pooblašene z litografovanim barvastim plakatom.

Glavna zaloga v Ljubljani: Peter Lassnik.

V Kranju: Josip Dolenc. V Postojini: Docrat & Dietrich. V Kočevju: Ed. Hoffmann. V Gorici: G. Cristofolotti, c. kr. dvorna lekarna. V Krškem: Rup. Engelsberger. V Rudolfovem: Dominik Rizzoli lekarnar. V Zagrebu: Salvatorjeva lekarna, knežskoškofijska lekarna in lekarna usmiljenih bratov. V Celju: Marek, Kupferschmidt, lekarnarja. J. Matič. V Reki: N. Pavačić, F. Jechel, G. Catti, lekarni. V Celoveci: W. Thurmwald, lekarnar. V Mariboru: F. P. Hlaček. V Ptuj: J. Kasimir. V Pulji: G. B. Wassermann, lekarnar. V Trstu: Francesco S. Prinz, via Aquedotto. Carlo Zanetti, J. Serravallo, lekarnar. V Beljaku: Dr. Kumpf, F. Scholz, lekarnarja. R. Cavanaugh. V Zadru: Cristoforo Mazzocco.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.